

Nina Cassian (1924–2014), pe numele său real Renée Annie Cassian, a fost o artistă extrem de talentată, cu o operă variată și, în același timp, controversată. A compus muzică, a scris poezie, literatură pentru copii și eseuri, a tradus din limbile germană, engleză, franceză și rusă. A fost poetă suprealistă și inventatoarea unei limbi poetice noi – limba „spargă” –, dar și poetă angajată ideologic în anii '50 ai regimului comunist. Renunțând să mai scrie la cerințele Partidului, s-a refugiat multă vreme în literatura pentru copii, care i-a permis să-și pună în valoare talentul narativ, ușurința versificării și inventivitatea lingvistică. În ultimii 30 de ani de viață a trăit la New York, poemele sale fiind publicate de prestigioase reviste americane de poezie.

Poemul „Povestea a doi pui de tigru, numiți Ninigra și Aligru” a apărut în anul 1969.

Karda Zenkó (n. 1979) este grafician, artist plastic și ilustratoare de cărți din Sf. Gheorghe, jud. Covasna. A participat la numeroase expoziții de artă și performance din România, Ungaria și Georgia. Karda Zenkó a intrat de curând în lumea ilustrației de carte pentru copii, pe care îi place să o abordeze uneori prin contraste șocante, alteleori prin imaginarea unei lumi suprealiste și pline de reverie. A colaborat cu diverse reviste de limba română și maghiară destinate copiilor (*Fabulafia*, *Szivarvany*, *Napsugar*).

Nina Cassian

**Povestea a doi pui de tigru,
numiți Ninigra și Aligru**

Ilustrații de Karda Zenkő

Editura Frontiera
2018

Scurta întâlnire

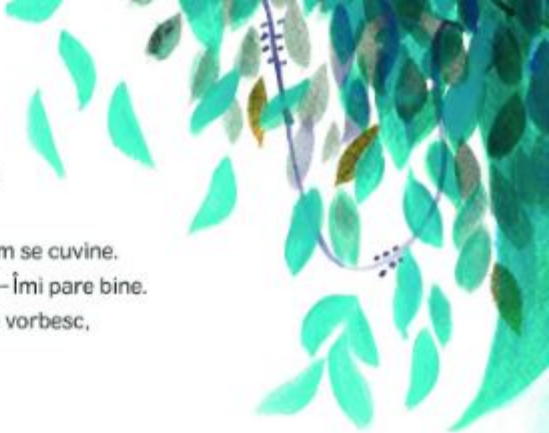

În jungla fără sfârșit și fără-nceput,
la un cap al ei și la celălalt, s-au născut
doi pui frumoși, doi pui de tigru,
numiți Ninigra și Aligru.
Ninigra avea
dungi negre și-aurii,
ca o acadea.
Aligru, dragi copii,
avea astfel de dungi
numai de-a lungul cozii lungi.
Încolo, cum să vă spun,
era mai degrabă brun.
În jungla fără-nceput și fără sfârșit,

cei doi pui de tigru totuși într-o zi s-au întâlnit.
Pe când se strecura alene printre lianele dese,
Aligru auzise un scâncet. Se-ntorsese
din drum și, privind pe furis,
văzuse o tigruță cu coada-ncurcată-n hățis.

Imediat trase cu colții de vreju-ncăpățânat
și reuși astfel să-i descurce coada treptat.
Tigruța-i mulțumi. Apoi se recomandă cum se cuvine.
— Mă numesc Aligru. — Mă cheamă Ninigra. — Îmi pare bine.
Pornind laolaltă, vorbiră cam în felul în care vorbesc,
de mii de ani, cei din neamul tigresc.
(Ninigra avea o voce mai subțire
și un ușor defect de vorbire,
cum se va vedea îndată
din conversația alăturată).
Aligru spuse: — Mă bucur nespus
c-am reușit să te salvez mai sus,
dar asta e un fleac pentru un tigru.
— *Mersigru* înc-o dată. De mii de ori, *mersigru*.
Conversație generală: — Ai văzut vreodată pantera neagră?
— Am văzut-o cum *aleagă*
chiar alaltăieri *seagră*.

Respect pentru oameni și cărți

